

- Вземи хората си и пръсни тая сган! - нарежда му околийският.

- Господин началник, това е невъзможно!... възразява Чакъра.

- Невъзможно!... Десет пеша полицаи не могат да пръснат две хиляди души... Нека почакаме конния взвод.

- Какво!... Страх ли те е? Заповядвам!...

Чакърът се намръзва, отдава чест и тръгва да изпълни заповедта.

х

Площадът гъмжи от възбудени хора.

Говори оратор.

х

Чакъра с десетина стражари нализа от околийското управление и тръгва към навалищата на площада.

В групата, до която приближава, са Църна Мика, Спасуна, Макс и много други работници.

- Хайде, момчета!... Вървете по къдите си!... - подканя ги Чакъра.

- Остави ни, бай Атанасе!... Ти си разбран човек!... обажда се един млад работник.

- Нека свършим събранието си мирно и тихо!... - допълва втора.

Работниците с проточени вратове се мъчат да схванат думите на оратора, които допитат откъслено.

Никой не мърда.

- Момчета!... Ще се биеш! - запява ги Чакъра.

- Вий, чакъре, бий!... Затова ти плащат! - обажда се първия работник.

- Ей, кривошея!... Борис Морев направи церка ти гъвендия, а ти си дошел да ни биеш! - извиква му Църна Мика.